

TUUKKI

3/2008

Joensuun Perhokalastajat ry

T u i k k i

Joensuun Perhokalastajat
ry:n jäsenlehti 3/2008

SISÄLTÖ

Puheenjohtajalta _____	3
Kesällä 2008 Alakönkäällä _____	5
Syksyn 2008 ohjelma _____	8
Seuran perinteiset perhokisailut _____	10
Naisen kanssa ristiin rastiin Finnmarkia _____	12
Joono Linervo esittäytyy _____	15
Hallitus vuodelle 2008 _____	16

Pohjois-Karjalan systema oy

Kannen kuva: Eero Kuittinen, "Karvion taimen".

© Joensuun Perhokalastajat ry
www.joensuunperhokalastajat.net
Taitto: **Maarit Ignatius**
gsm 050 354 8453
maarit.ignatius@hotmail.com

Puheenjohtajalta

Tervehdys arvoisat perhokalastajat!

Vuoden kohokohdat perhokalastusrintamalla alkavat taas olla ohi. On koittanut aika pohtia menneen kesän onnistumisia ja mahdollisia epäsellaisiakin ja suunnata taas ajatukset tuleviin koitoksiin. Seuran toiminta pyörähtää käyntiin kerhoiltojen ja perhonsidonnan merkeissä. Syksyn merkittävin tapahtuma on perhonsidonnan SM-kisat, jotka järjestetään perhonsidonnan suomalaisilla juurilla Kajaanissa. Tämä Maria Renforssin muistokilpailun nimellä tunnettu tapahtuma pidetään 25–26. lokakuuta hotelli Kajaanissa. Tarkemmat tiedot tapahtumasta ovat tässä Tuikissa. Seuran puolesta toivon runsasta osanottoa. Osallistuminen kannattaa, vaikka taidot eivät ykkössijoille riittäisikään. Kokemuksesta on hyötyä kuitenkin tulevina vuosina.

Mennyt kesä oli kalastussäiden suhteen varsin mielenkiintoinen. Vettä oli monin paikoin yllin kyllin ja aiheutti päänvaivaa rannalta kalastajille. Kun taas esim. Tenolla soutukalastajat kirjasivat ennätysaaliita. Kuuleman mukaan rannaltakin on saatu hyviä kaloja tänäkin vuonna. Ilmoitelkaahan seuran suurin kalakilpailuihin saaliitanne. Seuran omat perhokalastuskilpailut pidettiin Ruunaalla tällä kertaa hieman aiempia vuosia myöhemmin, mikä hieman paransi osallistumisprosenttia. Hyvä näin, kun sääkin oli suosiollinen, niin puitteet olivat mainiot. Ainoa haitta oli ehkä muiden kalamiesten sankka joukko. Parhaille paikoille ei oikein tahtonut päästä, kun ”kierto” ei toiminut. Kaikkien olisi joskus syytä kerrata kalamiesten herrasmies-sääntöjä. No perhokalastajathan ne taitavat. Ikävällä tavalla silmiin pistävää oli alueen roskaisuus. Tyhjiä kaljatölkkejä ja -pulloja ja muuta roskaa oli kertynyt monin paikoin pitkin rantoja ja rantavesiä. Ei voi kuin ihmetellä ihmismielen köyhyyttä. Mutta kaikesta huolimatta onnittelut Turusen Sepolle kilpailun voitosta ja muillekin sijoittuneille!

Reijo Ikonen
Joensuun Perhokalastajien puheenjohtaja

KOPIJYVÄ

Laakkonen.fi

MOREMUSIC.FI

USKOMATTOMAN laaja valikoima tuotteita
SUOMALAISILTA rock -ja metallibändeiltä.

Tsekkää edullinen valikoimamme osoitteessa:
www.MoreMusic.fi

www.MoreMusic.fi - PL 254, 80101 Joensuu - sales@moremusic.fi

Kesällä 2008 Alakönkällä

Alkukesä meni Tenon vedenkorkeuden laskemista odotellessa. Olin kyllä siellä paikalla olevien kaverien kanssa tiiviisti puhelinyhteydessä ja isoa ja pienempääkin kalaa kuului joessa kovasti vaeltavan ja aina välillä joku niitä saaliiksikin sai.

Itse en henkilökohtaisesti tykkää tulvavedessä koskialueen harvoja potentiaalisia rantamonttuja lyhyillä ”synkillä siimoilla” pilkkiä, joten pysyttelin kotipuolella odottaen aikaa parempaa. On mielestäni paljon mukavampaa kalastaa, kun vedenkorkeus on alempi ja todellisia ”heittopaikkoja” on enemmän, eikä suuremmin tarvitse jonotella vuoroaan.

Sitten kesä-heinäkuun vaihteen tienoilta ajelin Tenolle. Matkalla Merran Reppa soitteli ja sanoi olevansa menossa katsomaan ”isoa kalaa” Ala-Jalveen. Oli joku onnekas latvialainen perhokalastaja saanut 21,5 kg lohen. Oli jäänyt lohi pyörimään Ala-Jalven suvantoon ja siinä tehnyt elämänsä kannalta kohtalokkaan virheen.

Tittejä sain muutaman ylös asti, mutta isommat lohet ottivat sen verran varovasti, että lyhyehköjen kamppailujen jälkeen irtosivat perhosta.

Sitten ekareissun loppupuolella minullakin onnistuminen oli jo melko lähellä. Mörkö iski kiinni ja syöksyi saman tien keskelle koskea ja siitä yhtä soittoa alaspäin. Juoksin perään minkä kintuista pääsi ja pystyi rannan kivilouhikossa. Aamuaurinko paistoi suoraan siiman suunnasta ja joki kimmelsi niin, että siimaa ei nähnyt ollenkaan. Niinpä kaksi kertaa juoksun aikana huomasin, että siima meneekin jo takaviistoon, kun oli kala kivien takaa kiertänyt. Palaamalla aina 50 metriä taaksepäin sain kuitenkin jollain ihmeen kaupalla siiman pois keskivirrasta kivien takaa. Näin oltiin lopulta noin 300 metriä alempana ja kala tuli pois keskivirrasta ja pysähtyi rantamonttuun. Kala ei ollut missään vaiheessa näyttänyt itseään.

Hildenin Jouko oli tullut mukana alas rantaa pitkin ja huusin Jokelle ”nyt minä olen täysin puhki ja hiki kirvelee silmiä, käyppäs katsomassa mikä siellä siiman päässä oikein on”. Jouko meni rantaan ja katsoi rantamonttuun. Kala ui Joukoa kohti ja kun Joukon ja kojamon katseet kohtasivat, niin taisi kumpikin säikähtää. Valtava pyrstö läimäytti vettä ja aironvetoa muistuttavasta pyörteestä singahti siima rantakivikkoon. Sinne meni kaksihaaraiseen nelosen koukkuun tehty ”Puittinen” lohen matkaan. Vaikka pystyin hyvin myötäilemään nykäisyä, niin peruke oli taiston aikana kosken kivissä niin raiskaantunut, että petti heikoimmasta kohdastaan.

Istuttiin Joken kanssa tovi hiljaa rantakivellä ja kyllä molempien naamasta näki senhetkisen pettymyksen. Joke soimasi itseään, että varmaan hän liikahti ja lohi sitä säikähti. Sanoin, että ei sillä ollut tässä tilanteessa merkitystä, sillä peruke oli todella heikossa kunnossa ja lohella tuntui vielä olevan kaikki voimat tallella, olisi siima kuitenkin jos-sain vaiheessa pettänyt.

Kaverit kanniskelivat aina välillä 8–12 kg lohia ylös leiripaikalle. Ja kun 11.7. menin penkan reunalle katselemaan, niin alhaalla rantakivillä pötkötti neljän miehen välissä potilas. Olisikohan 10 kg, arvelin. Sitten nostivat kahden miehen väliin kahluusauvan varaan, ehkäpä 15 kg? Sitten saaja, eli Kustulan Jani Sodankylästä ”kipaisi” kala selässä ylös jyrkkää polkua leiriini. Pistettiin roikkumaan digitaaliin viereiseen koivuun, ja lukema näytti 21,56 kg!!!! ”Heitin niin pitkälle kuin jaksoin (50–55 m) ja sieltä se virran reunasta jysähti”.

Kala teki elämänsä virheen jäämällä pyörimään ja väsyttämään itsensä pienellä alueella. Kyllä Janikin oli välillä joutunut keräämään voimia istualtaan kalaa väsyttään. Antti oli sitten koukannut kojamon malikkaasti rannalle. Tämä on minun tietojeni mukaan suurin rannalta saatu perholohi varsinaiselta Alakönkään koskialueelta rantaan laskevan museotien ja Alajalven suvannon yläpuolen väliltä.

Revon Leo sai pitkän suostuttelun jälkeen houkuteltua Repan soutuhommiin. Nuorgamin suvannon ottipaikoilta olivat saaneet kelpo saaliin neljällä perättäisellä laskulla, lohi jokaisella.

Kuvan lohet ovat 7,1–12,5 kg.

Mutta tällaista peliähän rannalta kalastavat perhomiehet eivät noteeraa miksiäkään.

Ja kylläpä Repa saikin kuulla meiltä muilta kunniansa! Istutettiin yksin alemmalle tukkiringille ja sätittiin oikein kunnolla porukalla.

Toiselle reissulle ajelin sitten heinä-elokuun vaihteessa. Tällä reissulla Teno ja Tenon lohet nöyryyttivät minua ihan urakalla, tititkin karkasivat. Kohdalleni osuneet isomukset tekivät mitä tahtoivat ja ne tahtoivat olla ilkeitä. Ensimmäinen isompi irtosi ”Puittisesta” keskellä koskea. Toinen syöksyi keskivirtaan, jatkoi noin 150 m ja sitten peruke poikki, Green Highlander-runkoinen putki meni. Lienenkö pidätelty vähän liian lujasti.

Kolmas syöksyi samaten keskivirtaan, sieltä välittömästi alaspäin, minä perään rantaa pitkin, siima alkoi näyttää samaan kohtaan keskivirrassa vaikka rulla pyöri koko ajan .... paha juttu. Kala alkoi pysähdellä ja sitten lopulta ei eloa siiman päässä. Siima piti vetää poikki ja sinne meni kaksihaarainen ”Puittinen”, Connectin heittosiima tippeineen ja kaiken lisäksi myös rannari.

Neljäs teki samat temput pienin muutoksin. Kun kala vei siiman keskivirran kivikkoon, niin se oli jo niin väsähtänyt, että ei jaksanut enää katkaista 0,52 mm peruketta, vaan jäi liekaan keskelle koskea. Siellä aina nousi näkyviin siiman päässä olevan lohien pyrstön yläosa ja osa selkää. Kun penkan päälle noustuani sitten vedin siiman poikki, niin nyt sentään rannari säilyi, mutta heittosiima ja edellisen kaltainen ”Puittinen” jäivät koskeen. Ja yhä lohi oli siiman päässä. Katseltiin sitä penkan päältä Ollin ja Repan kanssa kotvan aikaa. Kun sitten puolentoista tunnin päästä käytiin katsomassa, niin lohta ei enää näkynyt...liekö hukkunut.

Viides iski sitten Green Highlander-runkoiseen putkeen viimeisellä luvallani 17.8. sunnuntai-aamuna ja nyt kala käyttäytyi kuten kiltin lohien kuuluukin.

Väsytti itsensä pienellä alueella selvässä vedessä ja tuli sitten rantaan hellästi käsin maalle nostettavaksi.

Sekä Repan että minun digitaalit näyttivät 10,50 kg. Että lopulta Teno sitten pikkuisen armahti.

Kivaa oli taas kalastella ja viettää aikaa hyvässä seurassa Tenon Alakönkällä.

Ensi kesänä uudet kujeet
Esa

Syksyn 2008 ohjelma

Syksyn ohjelmaan voi tulla muutoksia matkan varrella. Muutoksista ilmoitetaan seuran kotisivuilla.

Tilaisuudet järjestetään seuran toimitiloissa **Tuulisolmussa** ellei toisin ole mainittu.

Lohijaoksen syyskauden tapahtumista ilmoitetaan seuran kotisivuilla.

Sidontaillat ovat maksuttomia, myös seuran ulkopuolisille aloitteleville kalastajille.

07.10 tiistai klo 18	Syyskauden avaus ja kirpputori • Kirpputorille myyntiin joutavat kalastusromppeet
09.10. torstai klo 18	Perhonsidontailta – Taimenperhot • Suunnattu aloittelijoille
11.10 lauantai klo 12	Heittokurssi – Pasi Kettunen ja Antti Kuosmanen • Tapahtuma järjestetään Ilosaarella • Yhden- ja kahdenkäden vapojen heittotekniikat • Suunnattu aloittelijoille ja myös vinkkejä kokeneemmille • Omat vavat mukaan
Viikko 42	Syysloma – Ei ohjelmaa
23.10. torstai klo 18	Perhonsidontailta – Lohiperhot – Seppo Turunen • Suunnattu perhonsidonnan perusteet osaaville ja kokeneemmille sitoijille
25.10. lauantai klo 14	Uusi Seelanti – Matti Toivanen • Perhokalastuskokemuksia Uudesta Seelannista
28.10. tiistai klo 18	Tuulisolmun talkoot • Kerhotilojen kunnostus-/siivoustalkoot
30.10. torstai klo 18	Perhonsidontailta – Taimenperhot • Suunnattu aloittelijoille
04.11. tiistai klo 18	Ampumapäät – Teemu Venejärvi • Teoriaa ja käytäntöä ampumapäiden rakentelusta – lenkit, solmut yms. siimoista

- 08.11. lauantai klo 10–16** **Putkiperhojen sidontakurssi – Teemu Venejärvi**
- Suunnattu perhonsidonnan perusteet osaaville ja kokeneemmille sitoijille
  - Ilmoittautumiset **31.10. mennessä** Teemu Venejärvelle 050 3028 288 tai teemu.venejarvi@hotmail.com
- 11.11. tiistai klo 18** **Langfjordelv – Pasi Tukiainen**
- Jokiesittelyssä Norjan Finnmarkin erämainen pikkulohijoki Langfjordelv
- 13.11. torstai klo 18** **Perhonsidontailta – Taimenperhot**
- Suunnattu aloittelijoille
- 18.11. tiistai klo 18** **Syyskokous**
- Syyskokous, palkitsemiset ja pullakahvit
- 20.11. torstai klo 18** **Perhonsidontailta – Lohiperhot – Heimo Turunen**
- Suunnattu perhonsidonnan perusteet osaaville ja kokeneemmille sitoijille
- 25.11. tiistai klo 18** **Lakselv – Pasi Tukiainen**
- Jokiesittelyssä Norjan Finnmarkin legendaarinen ison lohen Lakselv
- 27.11. torstai klo 18** **Perhonsidontailta – Taimenperhot**
- Suunnattu aloittelijoille
- 02.12. tiistai klo 18** **Lohen ja meritaimenen kalastustarinoita 2008 – Teemu Venejärvi**
- Kokemuksia Tenolta, Stryniltä ja Beiarnilta
- 04.12. torstai klo 18** **Perhonsidontailta – Lohiperhot – Pasi Kettunen**
- Suunnattu perhonsidonnan perusteet osaaville ja kokeneemmille sitoijille
- 09.12. tiistai klo 18** **Perhonsidontatalkoot**
- Sidotaan talkoilla perhoja myyntiin
- 11.12. torstai klo 18** **Perhonsidontailta – Taimenperhot**
- Suunnattu aloittelijoille
- 16.12. tiistai klo 18** **Pikkujoulu**

Seuraa kotisivujamme!

www.joensuunperhokalastajat.net

Seuran perinteiset perhokisailut

Joensuun Perhokalastajien perinteiset perhokisailut järjestettiin tänä vuonna poikkeuksellisesti totutun elokuun sijaan syyskuun 5–7. Ajankohdan muutos ilmeisestikin kannatti, porukkaa osallistui kisaan mukavat 15 henkeä.

Ensimmäinen eli innokkain kisaryhmä rantautui jo perjantai iltapäivänä Ruunaan Matkailuun josta oli jo hyvissä ajoin keväällä varattu 2kpl 4 hengen mökkiä kisa retkueen majoitus tiloiksi. Majoitus kapasiteetti ei varatuissa mökeissä koko porukallemme riittänyt, osa väestä yöpyi teltassa ja asuntovaunussa jokivarressa. Perjantai ei kalastuksellisesti paljoa porukallemme tarjonnut. Perinteiset saunailtamat starttasivat klo 21 Ruunaan Matkailun erittäin hyvällä ja tilavalla ranta saunalla ja illan vietto tarinoinnin, makkaran paiston ym. oheisohjelman saattelemana jatkui pitkälle iltaan (lue: aamuyölle).

Varsinainen kisapäivä valkeni harmaana ja kohtalaisen rankan sateen säestämänä mutta keli näytti parantuvan hissukseen ja sade loppuikin sitten itse kisa starttiin mennessä jo kokonaan, muutamia pikku sadekuuroja kuitenkin taivaalta tipahteli lauantaan mittaan.

Vesi oli sateisen kesän jäljiltä kohtalaisen korkealla mutta ei ratkaisevasti häirinnyt kalastusta. Allekirjoittanut ja Jari "Jarutsei" Turusen kanssa valitsi iltapäivän kalastus paikaksi Siikakosken alaosan, Hatunkylän puolelta. Paikat kyllä näyttivät kalaisilta ja muuten hyviltä mutta Jarin saamaa, n. 35–37cm harjusta lukuun ottamatta ei kosken alaosa muuta tarjonnut. Eli notskille makkaran paistoon ja kahville ja uusia juonia punomaan.

Ruokapaussin jälkeen suuntasimme Siikakosken niskalle istumaan paikalle ehtineen "kirjolohi ringin" jatkoksi. Kuittisen Eero, joka saapui myöhässä varsinaisesta aloitus ajan kohdasta, kahlata röhvelti heittämaan ja nappasi noin toisella uitolla pirteän kirjolohen niskalta. Kätevää.

Jarin ja seuramme puheenjohtajan Reijo Iksen (jonka sain suostuttelun jälkeen lähtemää mukaan kisallemaan) suuntasimme Murroon yläniskalle. Keli oli mukavan tyyni ja silloin tällöin näkyi kala pinnassa tuikkimassa. Pinturi hommia siis. Vaan eipä kalat aivan yrittämättä perhoon nousseet. Jari oletti että "Kalvosta syövät" eli super-pupa ison pinturin tilalle. Ja eipä aikaakaan kun pupaan haksatti kirjolohi. Ja minkalainen kirjo!!!! Huikeat 35cm oli kertynyt mörölle pituutta kasvatusaltaan rehuapajilla. No, kala mikä kala ja kun ei kirjolohella kisassa alamittaa ole niin eikun säkkiin vaan ja pituus paperille.

Kuvassa perhokisoihin osallistujia

Jarin ja Reijon jäädessä yläniskalle hipsin itse varsinaiselle Murroon niskalle koittamaan josko viistäytysputki eli "Hitsipilli" vaihteeksi pelittäisi. Jo vain toimii, sain todeta hetkisen päästä. Kala oli samaa kokoluokkaa kuin Jarin ylempää saama. Kaveri kävi 2 kertaa samalla uitolla havittelemassa perhoa mutta ilmeisesti nro12 kolmihaara oli kuitenkin liian iso, näytti jotenkin siltä että koukku ei mahtunut kaverin valtaavaan kitaan,,,, Reijo saapui myös alemmaksi ja hoplaa, kohtapa vapa nytkähti ja yllättävänkin pitkän väsytyksen päätteeksi haaviin sujahti tasan saman mittainen kirjo kuin Jarin aiemmin saama. Lie olleet veljeksiä? Illan hämärtyessä kisaporukka hipsi klo21alkaan varattuun saunaan huuhtomaan lauaintain kisa hiet nahkoiltaan.

Sunnuntai aamuna hätäisimmät olivat laittaneet kellot herättämään jo klo 4.00 ja suuntasivat kisa paikoille kalan kiilto silmissä. Meillä muilla ei tuntunut aivan niin kiire olevan joten aamukahviteltuamme siivailimme majoituksemme ja siirryimme vasta sitten kisa paikoille. Illalla oli kuultu huhua että ainakin Rautiaisen Kalle ja Turusen veljekset Hemi ja Seppo olivat saaneet illalla kaloja. Kuosmasen Antti oli napannut avaus kalansa aamulla ani varhain Siikakosken niskalta ja Pakarisen Tommi oli saanut kalan myös eli kisa kiristyi. Sen kummempia tapahtumia ei loppukisan aikana kuultu eikä nähty, joi-tain tärppejä lukuun ottamatta.

Klo 12, itse kilpailu, sitten loppui ja siirryimme Siikakosken alaparkkipaikalle tulosten julkistamiseen. Turusen Seppo oli aamulla narrannut vielä yhden kirjon, eli Sepolla oli 2 kalaa listattavaksi. Rautiaisen Kalle ilmestyi myös mittauspai-kalle kahden kirjon kera. Pituusmitan varaan jäi, kumpi herroista oli tänä vuonna mestari.

Tulosten valmistuttua ilmeni että Seppo Turunen oli tällä kertaa mestari, parin sentin kaula pituus mitassa riitti selättämään Rautiaisen Kallen joka siis tuli toiseksi. Hemi Turunen otti isoimman kalan palkinnon haltuun 46cm kirjolohella eli siinäpä oli-kin kolmen kärki. Tommi Pakarinen venyi neljänneksi ja edellisten vuosien voittaja Antti Kuosmanen jätettiin tällä kertaa tyylysti viidenneksi. Eero Kuittinen heilautti itsensä kuudennelle tilalle. Jaetulle viimeiselle sijalle rimpuilivat Jari Turunen ja Reijo Ikonen jota ei palkintojen jakotilaisuudessa näkynyt. Vääräleuat epäilivät että Reijoa tuo valtaisa 35cm kirjo saattoi jopa hävettääkkin ;)

Näin tällä kertaa. Ensi vuonna mahdollisesti uudet kujeet kisailun merkeissä. Ehdotuksia kuultiin ki-san järjestämiseksi Haapavitjan alueella joka ei pöllömpi idea olekaan. Kiitokset osanottajille, aina niin hauska seurasta, ja mukavista kisoista.

Teksti: Pasi Tukiainen
Kuvat: Eero Kuittinen

Naisen kanssa ristiin rastiin Finnmarkia

Kun poistuin entisen työnantajani tiloista perjantaina 13. päivä kesäkuuta, kello 13.00 oli oloni euforinen! Ihmeellistä kyllä, mutta sulkiessani ulko-oven niin aurinko pilkisti kuumasti tummien pilvien reunasta. Kesä oli ollut siihen mennessä kaikessa kylmyydessään tosi sateinen. Toivottavasti kelit muuttuvat kesälomani myötä. Hyödynsin hetken auringon paistetta ja leijuin terassille kylmälle huurteiselle.

Työpaikan vaihdon varmistuttua keväällä sovittiin rakkaan vaimon, Maaritin, kanssa, että Lappiin lähdetään kahdestaan. Saavuttiin Karigasniemelle jo juhannukseksi ja majoituttiin tutusti Camping Tenorinteeseen. Pirkko ja Reino hoitivat homman taas kerran hienosti, sillä saapumisaikamme Karigasniemeen oli juhannusperjantain aamuna kello 1.30. Hirsimökki oli lämmitetty ja avain oli kutsuvasti ovelsa. Matkailijoille voin suositella Karigasniemellä ko. leirintäaluetta sydämellisesti. Tällä kertaa, paikalla viikon olleena, huomasin myös alueen historiallisen ihmeen. Leirintäalueen reunassa on kummallisen mallinen mänty, jonka runko on todella erikoinen. Kannattaa käydä katsomassa jo syystä, että puu on noin 850 vuotta vanha.

Kalastin Tenolla neljä lupaa ja saaliina oli miellyttäviä hetkiä joella sekä leirimontusta kaksi tärppiä. Viikko Tenolla taittui mukavasti kalastellessa runsaassa vedessä olevaa Tenoa ja osaltaan suunnitellussa Pohjois-Norjaan suuntautuvaa reissua. Juhannuksen kokot poltettiin lohimontun tietämällä Torvikoskella. Porukkaa oli paikalla ihan mukavasti.

Norjan reissu alkoi automatkalla Skoganvarreen, jossa desinfiointiin kalastusvermeet. Olin kyllä tietysti jo desinfiointunut vehkeet Majatalolla Tenon kalastusta varten. Skoganvarressa yrittäjä Sillantauksen Markku hoiti totutusti homman kotiin. Sain norjankielisen todistuksen desinfioinnista.

Ajaessamme kohti Lakselvin kaupunkia satoi vettä aivan älyttömästi. Mietin ajaessani kuinka Maarit pärjää tässä kelissä, jos ja, kun majoitus on teltassa. Myös Lakselvin joki oli tulvassa. Tuttujen poolien kohdilla vesi virtasi metsässä. Juteltiin, että mikä tilanne mahtaa olla LillPorsangerilla. Vettä oli joessa rantoja myöten ja lisää tuli taivaalta. Lämpötila auton mittarin mukaan oli 2 astetta. Kysyin vaimolta "Lähdemmekö ajamaan takaisin Lakselviin hotelliin?" Maarit vastasi, että ei missään tapauksessa, kerrankin lohijoella kahdestaan!!!! Lillaa kävin katsastamassa leirin ylävirtaan noin 2 km ja alavirtaan noin 3 km. Ylävirrassa oli muutamia nuotiopaikkoja monttujen yllä, eli joella kalastus on ns. taskukalastusta. En saanut Lillalta tärppiäkään, joki oli aivan tyhjä. Olimme pariviikkoa liian aikaisessa.

Vuorokauden telttailun jälkeen purettiin leiri ja lähdettiin kohti Stappurrelvan ”mökkikylää”. Yövyimme siellä mukavasti mökissä, jossa oli suihku ja sisävesi. Stappurin lomakeidas on hyvä kohde lohimiehelle. On majoitusmahdollisuus ja joelle pääsee vaikka jalkaisin. Hintataso on verraten kohtuullinen. Maksettiin mökistä 45 euroa.

Ennen Russelviä pysähdyimme suunnitelman mukaan Repparille majoitukseen ja mentiin turskaongelle Kvallsundin sillan alla. Paras paikka, joka on sillan alla olevalla laiturilla, oli varattu. Kaveri veti kolme setiä per heitto. Itse heitin siitä vierestä sinistä 60 g painavaa pilkkiä ja sain 20 cm turskan. Seuraavalla heitolla homma toistui. Pistin 100 g painavan kuparisen pilkin siimaan, ja ajattelin sillä saavuttavani ainakin meren pohjan. Hervoton heitto ja viehe noin 100 metrin päähän, odottelin pohjaan painumista – pitkään. Äkkiarvaamaton veto tuntui vavassa, vasta isku ja turska kiinni siimaan. Sain paikalta kaksi turskaa.

Uuden päivän ohjelmassa oli käynti Nordkappissa. Sinne ajetaan vuoren läpi menevän tunnelin kautta. Vaivallinen lauttamatka on taakse jäänyttä elämään. Tunneli on avattu noin kolme vuotta sitten ja sen läpi ajaminen on seikkailu sinänsä. Kauniiden maisemien mykistämänä saavuimme ensimmäisen, noin kilometrin pituisen, tunnelin alkuun. Palasimme edellisen päivän keskusteluun tunnelien, ja erityisesti sen pitkän, läpiajamiseen. Lyhyt tunneli meni mukavasti. Nordkappin esitteen mukaan suuritunneli on noin 8 km pitkä ja laskeutuu syvimmillään 212 metrin syvyyteen merenpinnan alle. Kokonaiskustannus (tunneli- ja sisäänpääsymaksut) meiltä kahdelta henkilöauton kanssa oli noin 100 euroa. Se ei sisällä polttoainekustannuksia.

Aamulla olin jo melkoisessa lohen imussa. Mielessä pyöri vain, että Russelvin kalastus alkaa ensi yönä kello 00.00. Kesäkuun viimeinen päivä valkeni suloiseen auringonpaisteeseen. Luovutettiin mökki ja matkattiin Kokelvin kylään. Pysähdyttiin eräälle levikkeelle soittamaan ja varaamaan Sjøhusista majoitus. Saatiin varattua upea majoite. Ostin kylän kaupasta kalastusluvan. Olin kauden ensimmäinen luvanostaja ja sinällänsä kummallinen lohituristi Russelvilla. Jokea ei pidetä mitenkään hyvänä lohijokena ja ennen kaikkea olin vielä liikenteessä näin alkukaudesta. Tulossa joelle avaukseen.

Olin tietenkin levitellyt olohuoneeseen perhonsidonta vehkeet huoneistomme olohuoneeseen. Minulla oli tietysti matkassa perhokalastajan selviytymispakkaus. Syrjäsen Lauri sanoi joskus aikoinaan, että *”Erkka siellä alhaalla pitää olla isot perhot ja perhoissa klassiset siivet”*. Kevään aikana oli tullut viestit Norjan puolelta kultarunkoisesta perhosta nimeltään Komagen, joka pelittää kelillä kuin kelillä. Aloitin perhonsidonnan 3/0 single heavy weight koukulla, kultainen runko ja siipeen klassista kalkkunaa. Sidos näytti aika ottavalta. Parin sidotun perhon jälkeen huomasin, että tunnit olivat kuluneet melko nopeasti ja oltiin jo kello kymmenen illassa. Laitoin nopsasti, mutta harkiten, tarvittavat välineet autoon: repun ja vavat, perhorasian, eväät ja muut tarvikkeet. Lähdin, noin puolen kilometrin päähän, Russelvin rantaan kalastamaan nousevaa Atlantin-lohta. Istuin joen rannassa kello 23.00, tuntia ennen kesän kalastuksen alkua ja mietin, että oliko tässä mitään mieltä.

Istuin siis repullani viime vuonna Salosen Tommin kanssa löydetyn lohijoen rannassa, yöllä, yksin. Selvittelin siimat vapoihin. Viisitoistajalkaiseen Gaudelainiin ja Hardyn kymppijalkaan. Lohivapaan olin investoinut, pienellä pakolla, HARDYN Gacgabedia Mark II 10/11 kelan. Ostin kun sain halvalla. Kello tuli keskiyöhön ja luvallinen kalastus tällä Finnmarkin alueen lohijoella alkoi. Poolilla ei edelleenkään ollut tietään muita kuin minä. Laskin ensimmäisen laskun uittaen kultaisella rungolla varustettua 3/0 single koukkuun

Nordkapp, ”rauhakiekot”

sidottua perhoa. Ei tapahtumia. Tarkkaan kalastessa, laskussa meni vajaa tunti. Seuraavan laskun laskin yhdenkäden Hardyn vavalla ja pienellä perholla, edeten nopeammin. Ajatellen merirautua. Ei tapahtumia. Istuin repullani ja mietin mihinkä suuntaan pitäisi siirtyä. Alajuoksulla olevan sillan alapuolella on mielenkiintoisen näköinen monttu. En siirtynyt.

Aloitin uuden laskun aivan poolin yläosasta. Viisitoistajalkaisella tavoittaa vastapuolen kivikon sekä pusikot liiankin helposti. Uitin siiman päässä olevaa perhoa virtaa myötäillen rantaveteen asti. Olin laskeutunut repulta noin 100 metriä, kun lohen otti sit-

ten tapahtui. Valtava tunne vavassa, kun lohi otti perhoon aivan rannassa, noin 20 cm vedessä. Nostin lohivavan pystyyn ja sain tartutettua lohen. Nousulohi otti aivan uskomattomia spurtteja ylöspäin vetäen perhosiimaa ulos noin 100 metriä. Lohi laskeutui hetken päästä 150 metriä alaspäin. Kelasin siimaa ihmeelliselle Hardyn kelalle ja huomasin, että olin pulassa tai ainakin saaliin himossa. Lohi otti valtavan spurtin ylävirtaan ja kelani väsytti. Tilanne oli kummallisen mukava. Pidin lohivapaani pystyssä, homma toimi, lohi otti ns. virtaa ja Hardyn kela antoi siimaa periksi todella tyylikkäästi. Huippu peli tämä Hardyn kela, Made in England. Hetken päästä, noin 15 minuutin väsytyksen jälkeen, lohi oli valmis otettavaksi rantaan. Siinä hommassa oli paikalle tullut norjalainen kalamies avuksi. Sain lohen rantaan ilman suurempaa dramatiikkaa. Herran jestas, meikäläinen sai Russelvin ensimmäisen lohen, vuonna 2008. Perkule se oli painoltaan 7,25 kg. Kello oli saantihetkellä hiukan yli yhden yöllä.

Kalastin kolmen vuorokauden kalastusluvut Russelvilla noudattaen nousuveden huippuja. Saaliiksi sain muutaman pienen tärpin, kiinni ei kala enää ottanut. Kävelin joen alaosan läpi kalastaen kaikissa mahdollisissa paikoissa aivan meren rantaan asti. Joen yläosa jätin tältä vuodelta kokeematta. Lohenkalastuskokemus Russelvilla oli täyden kympin arvoinen. Majoitushuoneisto oli täydellinen sekä muutkin ulkoiset puitteet suosivat meitä lohituristeja. Hieno homma, mutta matkan täytyi jatkua. Pakkasimme vehkeemme ja pakastuneet lohenpalat kylmälaukussa autoon. Sää lähtöpäivänämme muuttui hiukan sateiseksi ja melko kylmäksi. Hyvästelimme Sjøhusin yrittäjäsännän ja käänsimme auton keulan kohti Lakselviä.

Kokelv Sjøhus

Ajettiin Ifjordin kautta Tanabruhun. Majoituimme Tanabrun keskustassa olevalle hotellin leirintäalueelle pieneen, kalliiseen ja hyvin vaatimattomaan mökkiin. Ostin itselleni kalastusluvun päälle. Tanabrun kalastus oli muuttunut sitten viime käynnin. Lupia myytiin jommallekummalle puolelle jokea. Luvalla sai kalastaa ainoastaan sillä puolella jokea, mille sen oli ostanut. Kalastuslupa maksoi vajaat 20 euroa ja sillä ei enää saanut kalastaa Tenolla. Saatuamme mökin majoituskuuntoon kävin kävelemässä joen rannassa rankassa vesisateessa ja kovassa tuulessa. Tuuli tuli suoraan jokea ylös jäämereltä ja se painui luihin ja

ytimiin. Vesi Tanassa/Tenossa oli todella korkealla eikä viime kerran kalastuspaikkoja ollut näkyvissä, koska vesi huilasi pusikoissa. Tilanne näytti todella haastavalta, ajatellen rannalta kalastusta. Kalastus Tanalla olikin tosi hankalaa johtuen osaksi kovasta vasta tuulesta. Kalastin sillan ala- ja yläpuolelle. Muutama vene mies oli joelle ja kumpikin sai loheta melkein heti kun olivat vaaput virtaan laskeneet. Kalat näyttivät ottavan keskeltä jokea. Tuumin, että sinne asti en perhoa saisi lentämään millään, en tyynelläkään säällä. Uitin vuorotellen suuria perhoja ja aivan pieniä. Vaihdoin siiman kärkeä keveämmäksi, mutta heittäminen oli yhtä vaikeaa edelleen. Vastatuuli ei antanut armoa. Iltapäivällä noin kahden aikaan päätin, että "tämä oli tässä" ja kasasin vapani. Kun saavuin mökille oli vaimoni jo pakannut tavaramme autoon. Lähdettiin ajamaan Suomeen.

Saavuimme Inariin alkuillasta ja yövyimme Hotelli Inarissa. En olisi jaksanut ajaa enää kilometriäkään. Kuuman suihkun jälkeen laskeuduimme hotellin ravintolaan syömään ja nauttimaan huurteiset. Vedimme Maaritin kanssa matkan kokemuksia yhteen. Olimme ajaneet nyt noin 3500 kilometriä ja kulke- neet Finnmarkia ristiin rastiin. Olimme olleet yötä huonoissa ja hienoissa paikoissa, majoittuneet kelissä kuin kelissä. Aurinkoisia päiviä matkassa oli enemmän kuin sateisia. Mietin hetken ennen uneen vai- pumista, että reissu oli onnistunut todella hyvin. Saatu lohi kruunasi tietysti kaiken. Aamulla jatkaisimme matkaa kotiin, Joensuuhun. Minulla oli tiedossa jo muutaman viikon päästä Salosen Tommin kanssa reissu Paratiisipoolille. Nukahdin hymyssä suin.

Tana tulvassa

Eero Kuittinen

kiinteistöpäällikkö, www.kkes.fi

Camping Tenorinne: www.tenorinne.com
Kokelv Sjøhus: <http://www.kokelv-sjohus.no/>

Tarina on luettavissa runsaampana FlyFishingHutin artikkeleissa.

FFH FlyFishingHut

www.ffh.fi

Hallituksen jäsen **Joona Linervo** esittäytyy

Harrastanut perhokalastusta: En muista tarkalleen kuinka monta vuotta on siitä kun ensimmäiset perhot sidoin ja perhovapani hankin, mutta arviolta 6-8 vuotta harrastanut. Joensuun Perhokalastajiin liityin heti alussa ja nyt taitaa olla menossa kolmas vuosi hallituksessa.

Mieleisin kalastuspaikka: Ei ole mitään lempparia, mutta Norjassa ainaski viihtyy kalalla. Paljon tulee käytyä Karviossa ja Ruunaalla, koska nämä ovat lähellä.

Lempiperho: Taimenta kalastaessa erilaiset voimakashäkiläiset pinta- perhot. Lohen kalastamisessa niin vasta-alkaja että ei varsinaista lempi- perhoa, mutta Reiskan Sarvari on antanut tähän mennessä parhaat loh- muistot.

Suurin kala: Toivottavasti vielä saamatta!

JOENSUUN PERHOKALASTAJAT RY

www.joensuunperhokalastajat.net

Yhdistys on perustettu 1984, syyskokouksen päättämä hallitus vuodelle 2008

<i>Puheenjohtaja</i>	Reijo Ikonen	gsm s-posti	0400 509 692 reijo@keittiotukku.com
<i>Varapuheenjohtaja</i>	Pasi Tukiainen	gsm s-posti	050 571 4322 pasi.tukiainen@telemail.fi
<i>Sihteeri</i>	Riku Kuikka	gsm s-posti	040 544 8136 riku.kuikka@mantsinen.com
<i>Jäsen</i>	Heikki Makkonen	gsm s-posti	050 597 1896 heikki.makkonen@erisoft.fi
<i>Jäsen</i>	Joonas Linervo	gsm s-posti	050 358 9959 joona.linervo@luukku.com
<i>Jäsen</i>	Antti Kuosmanen	gsm s-posti	050 378 8651 kuosmanen.antti@hotmail.com
<i>Jäsen</i>	Teemu Venejärvi	gsm s-posti	050 302 8288 teemu.venejarvi@hotmail.com

<i>Rahastonhoitaja</i>	Tommi Salonen	gsm s-posti	050 522 1307 tommi.salonen@telemail.fi Viskaalintie 23 C 10, 80230 Joensuu
------------------------	---------------	----------------	--

Kaikista iltoihin tulevista viime hetken muutoksista ilmoitetaan seuran nettisivuilla:
www.joensuunperhokalastajat.net ja tarvittaessa niistä ilmoitetaan myös
Karjalaisen (sanomalehti) perjantain järjestöpalstalla.

Seuraava Tuikki ilmestyy tammikuussa 2009.

Toimita Tuikkiin tuleva aineisto joko:

1. suoraan taittajalle sähköpostilla: maarit.ignatius@hotmail.com tai
2. Eero Kuittiselle sähköpostilla: eero.kuittinen@flyfishinghut.fi tai
3. puheenjohtaja Reijo Ikoselle sähköpostilla: reijo@keittiotukku.com tai
osoitteella: Törönkuja 6, 80170 Joensuu.